

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)

Owned and published by the
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(a corporation.)

FRANK SAKSER, President.
VICTOR VALJAVEC, Secretary.
LOUIS BRNEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and
address of above offices: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Na leto velja list za Ameriko in
Canado \$3.00
pol leta 1.50
let za mesto New York 4.00
pol leta za mesto New York 2.00
Evropo za vse leto 4.50
" " pol leta 2.50
četrti leta 1.75
V Evropo pošiljamo skupno tri številke.
"GLAS NARODA" izhaja vsak dan in
vsemeni nedelji in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
Issued every day, except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.
Advertisement on agreement.

Dopisni brez podpisa in osobnosti se ne
dostavijo.
Denar naj se blagovno pošljati po
stone Order.

Pri spremembi kraja naročnikov,
uredimo, da se nam tudi prejšnje
številice naznam, da hitrejje na-
jemo naslovnik.

Dopisni brez pošiljanjem naredite naslov:
"GLAS NARODA"
82 Cortlandt Street, New York City.
Telefon: 4887 Cortlandt

Sodniki in trudi.

Ko bodo predsednik Roosevelt dne
4. marca ostavil javno življenje in
se poslovil od Bele hiše, sicer ne bo
mogoč izjaviti, da je postal vse velike
in male korporacijske zločine, ozir-
oma trutnjane v zaslužene ječe, ven-
dar bode pa lahko s ponosom povdarni-
jal, da je trutna v slične korporacije
boljše nadzoroval, nego li katerikoli
izmed njegovih prednikov.

Vse ono, kar je žokljivega opazil,
je vedno naznani vsej javnosti, in
sicer tako odkrito, da ga je lahko
vsakdo razumel, posebno pa še oni,
ki so na podlagi korporacijskih za-
konov kaj zakrivil v škodo naše-
stvo. Predsednikove opazke in
njegovih nasveti niso bili trutnjani
in njihovim zastopnikom v kongresu
in pri raznih sodiščih nikdar po-
volji in tako je prisko vedno, da so
dali predsedniku primerne odgovore,
ki so bili polni raznih obdolžitev.
Med drugimi je predsednik tudi ved-
no kritikoval razne razsodbe in sod-
ne odloke.

Te dni se je vršil banket, kojega
je privedla Pennsylvania železnica, in
nek sodnik iz Pennsylvanije je
tem povodom dejal, ne da bi izusti-
predsednikovo ime, da kritikovanje
sodnih odlokov in razsodb ni dopustno,
kajti dopustna je le taka kritika,
ki prihaja od kakuge drugega v to
pristojnega sodišča.

Iz te izjave pa odseva sovraštvo
sodnega stanu napram predsedniku
Rooseveltu, ki je vedno skrbel za vse,
da se je povsodi oziralo na pravico,
dasiravno s svojimi željami čestokrat
ni vspel. S tem je pri predsedniku
postopal vedno po željah onih, ki za-
htevajo, da se spremeni sistem, po
katerem se pri nas imenujejo in vo-
ljijo sodniki, ki so vedno pristranski
in naklonjeni le onim, s kojih pomoc-
jo so prisli do svojega mesta. Ta si-
stem se je pri nas tekom let tako po-
večal, da zamoremo sedaj smelo tru-
dit, da naše ljudstvo vladajo le so-
dniki, dočim so sodniki pred vsem od-
visni od velikega vpliva onih politič-
nih strank, s kterimi pomočjo so pri-
šli na svoja mesta, kadar tudi od
vpliva onih, ki zlorabljajo stranke
v svoje trgovske namene. Roosevelt
je skrbel za to, da se je pričelo naše
ljudstvo v tem pogledu zavedati in
niti malo ni dvomiti, da bode skrbeli
tudi za to, da se z ozirom na naše
sodnike marsikaj spremeni in da ne
bodo vladali trutni, ki predlagajo
vsi veden le svoje lastne sodne
kandidate.

Napad z bombo.

Chicago, Ill., 14. dec. Na nekej
ulici na Wabash Ave. se je včeraj
pripietila razstrelba bombe, in sicer
v bližini 16. ulice. Razstrelba je bila
tako jaka, da sta se dva poslopja de-
loma podrla in da so bile skoraj vse
šipe v bližini pobite. Baje je bilo
pri tem tudi več ljudi ubitih. Raz-
strelba se je pripietila v neposrednej
bližini Količice, kjer so nameravali
demokratje tamnošnjega warda pri-
stati svoj letni ples, ki bi se moral
vršiti včeraj.

Obtoženi naselnški inšpektorji.

Welland, Ont., 12. dec. Državno
pravništvo je vložilo obtožbo proti
bivšim naselnškim inšpektorjem
Edward Baltzu in William Rilleyu,
da sta zakrivila smrt šestih Kitaj-
cev, kje sta hoteli utihotapiti iz
Canade v Zjed. države. To sta sku-
šala doseči medtem, ko je divjal na
Erijskem jezeru silem vihar, v katerem
so Kitajci utonili. Oba inšpektorja
sta v zaporu.

Položaj se "izboljuje".

"Napetost med Avstrijo in Turčijo
postaja manjša!" "Položaj se je
poboljšal!" — Tam, kjer so ljudje,
ki imajo dobra ušesa, malo preje že
sljali gromenje topov, se zdaj go-
vorijo le o miru, ki je zagotovljen. Tu-
di vse uradno časopisje je pričelo v
tem-smislu pisati. — Toda položaj
na Balkanu se je pričel že tedaj
"boljšati", ko je nastala na Balkanu
zima, tako da je bilo nemogoče
pričeti z vojno, kajti sneg je velika
ovira gibljanja vojaštvja, zlasti pa one-
ga, kože še nikdar ni bilo na Balkanu.
Napetost je sedaj bilo postala
manjša radi tega, ker je Av-
strija izjavila, da je pripravljena
dati Turčiji konecije. Tudi je Av-
strija svoje stališče napram mednarod-
nej konferenci spremnila v toliko,
da se več ne protivi posvetovanju
o aneksiji Herceg-Bosne. Nad-
alje hoče tudi Turčijo zadovoljiti.
Vendar pa Avstrija na nikak način
ne more preklicati aneksije Herceg-
Bosne, ker, ako to storii, prestane biti
vesela. Tudi ne more pripustiti, da
bi kdo dvomil o aneksiji imenova-
nih nesrečnih del. Kar se pa tiče
konecije, ki nomevata dati Turčiji,
da slednja preneca z bojkotom proti
avstrijskemu blagu — pa Avstrija
nije novega ne naznana. Take po-
mudre je Avstrija že preje stavila
Turčiji, ne da bi se ta za to zmenila
in ne da bi se vsled tega položaj na
Balkanu poboljšal.

Naj Avstrija prihaja v Carigrad
s še takoj zapeljivimi ponudbami, se
položaj na Balkanu ne bude "bolj-
šal" dalj časa, kajtor k večjem do-
spomadi. Vse razprave, ki se sedaj
vrše med Avstrijo in Turčijo, ne po-
menjajo nič družega, kakor zavlač-
anje. Razmere na Balkanu so se
do danes tako razvile, da njih reši-
ve ni mogoče več prestavljal na
kasnejšo dobo in da jih je mogoče re-
šiti z golo silo. Medtem, ko na
Dunaju uradno časopisje objavljajo
skrajno miroljubne članke, rožja na
drugi strani orožje, in vse deman-
tranja od strani vlade ne morejo pri-
kriti dejstva, da se Avstrija pripravlja
na vojno — ker je prisiljena na
njo se pripraviti. In Srbija se tudi
povsem javno pripravlja.

V nedeljo je prišlo zajedno s po-
ročilom o "boljšanju" položaja na
Balkanu tudi poročilo, da je Srbija
naročila v Nemčiji 100,000 vojaških
šotorov, kteri morajo biti že v febru-
aru postavljeni v Srbiji. To se mo-
ra namreč zgoditi tedaj, ko skupni
sneg na balkanskem gorovju in ko je
potek mogoče hodi po gorskih potih.
Ko se to zgorodi, se bodo položaj
hi-poma poslabšal, poročila o "boljšan-
ju" bodo namah izostala in mesto
njih se bodo poročalo o prvih bit-
kah....

Hegemonija Turčije na Balkanu.

Ena zadnjih številk sofijskega
"Mira", organa bolgarske narodne
stranke, pravi med drugim: "Mlado-
turska revolucija vježbudi u nas
goljem (velik) entuzijazem."

Priznati moramo, da te besede od-
govarajo v resnici dejanskemu tren-
notnemu položaju. Mladoturki so
danes gonilna sila na vse Balkanu.
Za njih prijateljstvo se potegujejo
tako Črna Gora in Srbija, kakor Bol-
garija — in kakor vse evropske ob-
lasti, na čelu jih mogoča Anglija.
Toda ozirati se hočemo pred vsem na
balkanske Slovane.

Na prvi hip se nam zdi tako pri-
jateljstvo kakor nekaj neumljivega.
Osurneni smo in vprašujemo se: ali
je možno pozabiti zgodovino zadnjih
stoletij preko noči? Ali so utihne-
vse otočne jugoslovanske pesmi, ki
pojedno vedno le o Turčini, ki je
oskrnuli ali zapestjal bolgarskega ali
srbskega dekleta? Ali so povesti o
žalostnih usodi "raje" samo plod bo-
gategločeve fantazije, ki se v res-
nici niso nikdar prigodile?

Nehote se nam stavlja stotero ta-
kih in podobnih vprašanj, na katerih
bi nam bilo težko odgovoriti, ki bi
jih ne mogli logično razviti, ako ne
posežemo v to vprašanje nekoliko
globje, t. j. v njegovo jedro. Potem
vidimo, da usoda Mladoturkov še
pred kratkim časom ni bila nje bo-
ša, nego usoda raje; vidimo, da so
pristaši Mladoturkov umirali ravno-
tako nasilne in grozne smrti, kakor
nekoč balkanski kristiani tja gori do
nas Slovenev. Najprostrenjeti si-
novi Turčije so umirali v težkih ve-
rigah maloaziskih ječ. Kdor se je
hotel ubraniti tem mukam, je bežal
lastnovoljno v progmanstvo.

Očetje Staroturki so bili ravnotako
kruti proti kristjanom, kakor svojim
lastnim sinovom, ki so priengli na
nou prapor in nič več na fanatično
zeleno prorokovo zastavo, ki pome-
nja boj vsem "nevernikom". Na
nou prapor, na prapor človeških pra-
vie in svobode!

Najemnik.

Francoski spisal Guy de Maupassant.

Baron René de Treilles mi je ne-
koga dne dejal:

"Ali hočete na mojem posestvu v
Marineville otvoriti z menoj lov? Na-
pravili bi mi veliko veselje, ljubi moj.
Bova čisto sama. Lov je namreč ja-
ko težaven in hiša, v kateri bi mora-
la stanovati, tako primitivna, da mo-
rem povabiti samo najboljše prija-
telje."

Sprejel sem.

Usedel sva se torej v soboto na že-
lezne, ki nju je povela v Normandijo.
Na postaji Alvimare sva izstola
na René mje je pokazal slika kmet-
skega voz s klopni, čigar očividno bo-
ječega konja je držal za vajeti velik
sivilos kmet, in rekel je:

"To je najina ekipaža, ljubi moj!"

Moj je podal svojemu grajsčaku
roku in baron je prisrečno strezel:
"No boter Lebrumet, kako pa je še
kaj?"

"Bo že, gospod baron."

In zlezli smo v kurnik, ki se je med
svojima visokima kolešama strahovi-
to strezel. Mladi konj je najprvo mo-
glo potegniti in potem se je spustil v
divji tir, tako da smo poskakovali
na vozku kakor žoge. Vsakkrat, ka-
dan je moj imel zoper na desku, sem
imel neprijeten obutek.

Kmet je ponavljal venomer s svo-
jim mrim, enakomernim glasom:
"No, no, počasi, počasi, Montard,
počasi, počasi."

A Montard meni da slišal in ska-
kal je naprej kakor kozliček.

Najina psa, ki sta se peljala z na-
ma v šajtrgi, sta se spenjala pokon-
eu in volaha ven v ravni, kjer sta
duhala obilo divjadi. Baron je z
žalostnim očesom zrl na široko nor-
mandsko pokrajino, ki se je valovče-
razprtiala pred nami, kakor veliki
kvetiščki park, in v kateri so
dve ali tri vrste dreves — večinoma
so čokate jablane, za katerimi hiše po-
polnoma izginjajo — da je tja pred-
stavljale gospodov. Naenkrat je zasepel René de Treilles: "Ljubim to zemljo;
čutim, da so tu takoj moje korenine."

Bil je pristem Normanec, visok, širok,
malec debel celo, iz starega plemena
pustolovec, ki so na bregovih vseh oceanov izkušali ustavljati
svoje države. Bil je kakih petdeset
let star, morda deset let mlajši od
kmeti, ki njuj je peljal. Ta je bil
s kzo prevečen kostjenjak, jeden tistič ljudi, ki so v stann doži-
veti sto let.

Potem ko smo se peljali kake dve
uri po vedno enaki zeleni ravni s
kamnitimi cestami, smo dosegli pred
takšen jablanov gaj, zo stoji v ne-
mščini, ki je bil pristni normandski duh ja-
bolk, takoj močan, kakor duh evo-
čnih oranž na obalih Sredozemskega
morja.

Štiri vrste bukev so obdajale dvo-
re. Bile so tako visoke, da se je
zdebel, kakor bi se zdaj v mraku do-
tikalne oblakov, in v njihovih vrhov je
večerni veter pel esensko žalostno
pesem.

Šel sem zopet v hišo. Baron si je
grel noge in poslušal svojega najemnika,
ki mu je pripravil dogod-
ki tu na deželi, kdo rodil, kdo u-
mril, po čem je žito in kdo je z vino.
Dišalo je po mleku, krompirju po dimu — skratak, dišalo je
kakor diši po starih kmetskih hišah,
po podu, po zidovih, po pohištvi, po
jedilni in po stanovalečih. Živalih in
minilnih časih.

Stopil sem zopet iz hiše in si ogledal
dvorišče. Bilo je tako veliko in
rasle so tu gječave, polne jablane, in
jabolka so padala jeseni v travo, za-
senčeno od širokih vej. Na dvori-
šču je bil pristni normandski duh ja-
bolk takoj močan, kakor duh evo-
čnih oranž na obalih Sredozemskega
morja.

Zunaj so ječale bukev in nočni
kogoma pomena in je brezvomno v zve-
zi s kitajskim posebnim poslan-
štvom, koje je prišlo iz Pekinga v mo-
jno tem edinstvenim kamnu, ki je lag-
ko počitil in tudi stari Lebrumet je
rekel: "Ako dovolite, gospod baron,
bi se tudi jaz ulegel. Nisem vajen
biti dolgo pokoncu."

Baron mu je podal roko in rekel:

"Le pojdate, prijatelj!" in sicer je

rekel to s tako prisrečnim glasom, da
sem moral vprašati ko sva bila sa-
ma: "Najemnik vam je pač zelo
udan?"

"Več ko to, ljubi moj — drama,
starja, preposta in vendar jako ža-
lostna drama nju je tako zblizala.
Sicer vam pa stvar lahko povem.

Kakor veste, je bil moj oče polkov-
nik pri konjenici. Stari Lebrumet,
sin najemnika, takrat čvrst fant, je
bil njegova ordonanca. Ko je moj
oče potem izstopil iz armade, je vzel
vojaka, ki je imel kakih štirideset let,
k sebi za službenika. Jaz sem imel
takrat trideset let. Stanovali smo v
našem gradu Walrence, ki ga po-
zname.

Sobarica, ki jo je imela takrat mo-
jega mati, je bila najljubjevnejše bi-
tje, ki si ga morete mislit: plav-
laska, inteligenca, živa, graciozna,
skratak, tip prave sobne mačice, ki
je, žal, zdaj izginil. Dandanes posta-
jeo takoj dekleti takoj vlačuge. V
Pariz je zdaj po železnicu preveč la-
hko priti in tako nabira mesto lepe
deklke, ki so preje ostajale navadne
služkinje, za svoje bordete. Vsak
možki, ki pride mimo, jih zapelje in
potvrdi ter jih pahne prostovlji v
naročje, tako da ostane samo izme-
ček ženskega spola v službi, vse,
kar je neumno, zlobno, neotesano,
preneredno in pregrado za galante-
rijo

Jugoslovanska

Katol. Jednota.

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

FRANK MEDOŠ, predsednik, 9483 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.
IVAN GERM, podpredsednik, P. O. Box 57, Braddock, Pa.
GEO. L. BROZICH, glavni tajnik, P. O. Box 424, Ely, Minn.
MAKS KERŽIŠNIK, pomočni tajnik, L. Box 383, Rock Springs, Wyo.
IVAN GOVZE, blagajnik, Box 105, Ely, Minn.

NAJDZORNIKI:

ALOJZIJ VIRANT, predsednik nadzornega odbora, Cor. 10th Ave.
■ Globe ist., So. Lorain, O.
IVAN PRIMOŽIČ, drugi nadzornik, P. O. Box 641 Eveleth, Minn.
MIHAEL KLOBOČAR, tretji nadzornik, 115 — 7th St., Calumet,
Mich.

POROTNI ODBOR:

IVAN KERŽIŠNIK, Predsednik porotnega odbora, P. O. Box 138,
Burdine, Pa.
IVAN N. GOSAR, drugi porotnik, 5312 Butler St., Pittsburgh, Pa.
IVAN MERHAR, tretji porotnik, Box 95, Ely, Minn.

Naravnih zdravnik, DR. MARTIN J. IVEC, 711. N. Chicago St. Joliet, Ill.
Krajevna društva naj blagovolijo pošljati vse dopise, premembre udov
in druge listine na glavnega tajnika: GEORGE L. BROZICH, Box 424,
Ely, Minn., po svojem tajniku in nobenem drugem.

Denarnice pošljivale naj pošljajo krajevna društva na blagajnika:
JOHN GOUZE, P. O. Box 105, Ely, Minn., po svojem zastopniku in nobenem drugem. Zastopniki krajevnih društev naj pošljajo duplikat vseke
pošljivale tudi na glavnega tajnika Jednote.

Vse pritožbe od strani krajevnih društev Jednote ali posameznikov
naj se pošljajo na predsednika porotnega odbora: IVAN KERŽIŠNIK,
Box 138, Burdine, Pa. pridejani morajo biti natančni podatki vseke
pritožbe.

Društveno glasilo je "GLAS NABODA".

SUSPENDIRANI.

Od društva sv. Cirila in Metoda štev. 1, Ely, Minn.:
Frank Labernik, cert. 214, Andrej Bobnar II, cert. 125, Anton Cvar,
cert. 127, Josip Dejak, cert. 3374, John Majerle, cert. 3709, John Mohar,
cert. 7435. Vsi v I. razredu. Društvo šteje 161 članov.

Od društva sv. Štefana štev. 26, v Pittsburgh, Pa.:

Josef Krebelj, cert. 6998. I. razred. Društvo šteje 58 članov.

ZOPET SPREJETI.

V društvo Marija Pomagaj štev. 42, v Pueblo, Colo.:
Frank Golob, cert. 4853. I. raz. Društvo šteje 53 članov.
V društvo sv. Petra in Pavla štev. 66, v Joliet, Ill.:
Anton Kompare, cert. 6512. I. raz. Društvo šteje 45 članov.

PRESTOPILI.

Brat Ivan N. Gosar, cert. štev. 5545, I. raz. rojen l. 1866. od društva
sv. Petri štev. 50, Brooklyn, N. Y., k društvi sv. Štefana št. 26, v Pittsburgh, Pa. Prvo društvo šteje 28, drugo društvo šteje 59 članov.

Soprog Antonija Gosar, cert. štev. 9708, roj. l. 1862, od društva sv.
Petri štev. 5, Brooklyn, N. Y., k društvi sv. Štefana, Pittsburgh, Pa., štev.
26. Prvo društvo šteje 5 članov, drugo društvo šteje 19 članov.

JURIJ L. BROZICH, gl. tajnik.

Drobnosti.

KRANJSKE NOVICE.

Ustavljeni preiskava. Ljubljansko
deželno sodišče je iz preiskovalnega
zapora izpustilo 53letno Frančiško
Brezovarjevo iz Št. Jurja pri Kraju,
která je bila v preiskavi zaradi
andodelstva požiga. Ker so zdravnički
dognali, da je slabomnost, se je
preiskava vsled tega proti nji usta-
vila, njo pa so poslali v domovno ob-
čino.

Iz vojašnice v zapor. Domobrani
dopustnik Luka Cvetičnik je krenil
26. nov. v gostilno pri "Panju" v
Ljubljani. Ko je odšel, je vzel poleg
svojega tudi klobuk nekega gosta.
Ko ga je pozneje stražnik prijet in
se mu je na stražnici preiskal kov-
ček, se je v njem našel tudi gostov
klobuk. Mesto domov na dopust, je
moreno k sodišču.

Aretovan je bil v Ljubljani Val-
entin Kopore, rodom iz Izana, ker
je svoji gospodinji Katarini Kugovi
prodal zo 15 K premoga, zapustil
službo, denar pa zapravil. Izročili so
ga okrajnemu sodišču.

Dva Rusa, ki sta bila v rusko-japo-
nski vojni, sta zaprta v preiskoval-
nem zaporu ljubljanskega sodišča.
V službi sta bila že več tednov pri
nekem podjetniku v ljubljanski okoli-
ci. V zadnjem času sta rezala šoto.

Nevladno sta bila z drugimi delave-
nimi v neki krémi, kjer se je razpravljalo
o bližajoči se vojni. Ker sta izjavila,
da taki, ki se niso bili v nobeni vojni,
ne morejo govoriti o vojni, so
bili drugi delave razdaljali. Začel se
je prepir in kmalu tudi pretep, v
katerem je bilo nekaj oseb lahko po-
škodovanih. Na ovadje je orozništvo
poleg drugih aretovalo tudi imeno-
vana dva Rusa in ju izročilo sodišču.

HRVAŠKE NOVICE.

Beračica, ki si prigoljufala 50.000
kron. Na Reki živi bogata stara vdova
Helena Karleki. To se je prav-
bogata je bila. Neka beračica — iz-
dajala se je za Marijo Klesar — jo
je pripravila skoro ob vse, in sicer
prosjačit k vodovi in pri tej priliki
zvedela, da se je starka zagledala v
nekega na Reki zelo znanega mlade-
ga uradnika T. Beračica se ji ponudil
za posredovalko. Vdova sprejme novi-
co, da gospod T. tudi simpatizira z
vodovo. Potem pa se je stvar spremeni-
nila. Uradnik je rabil — perila, kma-
lu nato uro, zlato seveda, in nazad-

Avstr. Slovensko

Ustanovljeno

Bol. Pod. Društvo.

16. januvarja 1892.

Sedež: Frontenac, Kans.

GLAVNI ODBOR:

John Bedene, predsednik, P. O. Box 154, Frontenac, Kansas.
Karol Starina, podpredsednik, Mulberry, Kansas.
Leo Hromek, tajnik, P. O. Box 203, Frontenac, Kansas.
Blaž Murij, blagajnik, P. O. Box 294, Frontenac, Kansas.

UPRAVNI ODBOR:

Frank Markovič, Frontenac, Kansas.
Frank Premk, Cherokee, Kansas.
Frank Buchman, Radley, Kansas.
Anton Lesjak, Chicopee, Kansas.

nje denarja, mnogo denarja. In sta-
ra je dajala. Vsega skupaj 50.000 K.
— Nedavno pa pride k vodovi neki
sorodnik, ki se mu je vzbudil sum,
da pri stari tefi ni vse v redu. Iz-
pršujejo jo in izve žalostno resnico.
Goljufije so bile s tem ustavljene.
Treballo priti še goljufici na sled.
Ista je izginila z Reke. Sledijoči so
jo našli v Rečicah pri Podgradu,
kjer je bivala pri svoji hčeri. Ne pi-
še se pa Klesar, marveč Eva Lovrečič.
Policijski uradnik, ki jo je izsledil,
je našel v hiši celo zakladnico fi-
nega perila, zlatnine, mnogo loterij-
skih listkov in — 10.000 kron gotovine.
Ravno je pregledal te dragocene-
nosti, kar se prikale tudi "beračica".
Svedoči so takoj uklonili v izvoče
sodišču v Podgradu. Tudi pri sinu
Lovrečičevi so našli mnogo zlatnine
in dve skratki "regalit". — Urad-
nik T. se pa še niti sanjalo ni o
ugli, ki jo je igral. Vdovo Karleki
so postavili radi slaboumnosti pod
varstvo.

Stroge odredbe. Na Reki se je u-
peljala posebna vojaška straža za
ladje "Ungaro-Croate", ki vozijo v
Dalmacijo. Blago, namenjeno tja, se
sme maložiti le, ako je spremljeno s
certifikatom trgovskega urada. Ta
odredba ima namen, da prepreči voj-
no kontrebando v Črno Goro.

BALKANSKE NOVICE.

Bosanske občine proti aneksiji.
Bosanski Brod, 27. nov. Ko se je slo-
za to, da se pošije bosanska depu-
tacija na Dunaju, je občinski predstoj-
nik v Županju v seji predlagal, naj
se njegova pooblasti, da se pridruži tej
deputaciji. Občinski zastop, obstoječi
iz Srbov in mohamedancev, pa je ta
predlog soglasno odklonil, češ da obči-
nski predstojnik ne sme na Dunaju
izročiti svojo vložno knjižico
in občini hraniti zaročniku. Od tega dne pa
zaročnika ni bilo več na izpogled. Guvernantka pa ni tekla k policiji,
temveč je sedla ter napisala drugi oglas za časopis. V oglasu je naznani-
la, da osamljena gospodična s premo-
ženjem 50.000 frankov išče moža. In
med ponudbami se je našlo zopet pismo:
"Nisem več mlad, toda želim si ikrene ljubezni itd." — Popolno-
matako, kakor je stalno v prvem sle-
parjevanju pismu. Guvernantka je da-
la po neki prijatelji pisati pismo,
v katerem se je določil kraj sestanka.
K sestanku je šla guvernantka z dve-
ma detektivoma. In res je bil "za-
ljubljene" starji slepar. Gospodična
ga je najprej oklopnila, potem pa
ga izročila svojo vložno knjižico
in občini hraniti zaročniku. Od tega dne pa
zaročnika ni bilo več na izpogled. Guvernantka je
dober pogovor neprizakovano veliko
nagrado, ki jo je bila pred leti raz-
pisala neka milijonarka, katera je ta
sej napak na enaki način prevaril.

Vuhovi v Srbiji. Belgrad, 27. nov.
V zadnjem času se je pojavilo v Sr-
biji izredno veliko število avstrijskih
trgovcev, ki so pravili, da so prisili
na Dunaj, občinski predstojnik
v Županju v seji predlagal, naj
se njegova pooblasti, da se pridruži tej
deputaciji. Občinski zastop, obstoječi
iz drugih občin, so sklenile slične
resolucije proti aneksiji. Bosanski
vladi dela to velike preglavice in
trudi se na vse načine, da bi to giba-
nje preprečila.

Vuhovi v Srbiji. Belgrad, 27. nov.

V zadnjem času se je pojavilo v Sr-
biji izredno veliko število avstrijskih
trgovcev, ki so pravili, da so prisili
na Dunaj, občinski predstojnik
v Županju v seji predlagal, naj
se njegova pooblasti, da se pridruži tej
deputaciji. Občinski zastop, obstoječi
iz drugih občin, so sklenile slične
resolucije proti aneksiji. Bosanski
vladi dela to velike preglavice in
trudi se na vse načine, da bi to giba-
nje preprečila.

Bivši naučni ministar dr. Marchet

bo imenovan za rednega profesorja
honoris causa na visoki šoli za kme-
tijstvo na Dunaju.

NA PRODAJ.

Dobro črno in belo vino od 35 do 45
centov galona.

Staro belo ali črno vino 50 centov
galona.

Riesling 55 centov galona.

Kdo kupi manj kakor 28 galon vina,
morja sam posodo plačati.

Drožnik po \$2.50 galona.

Sladki mošt 24 stekl. \$5.00.

Novo vino od leta 1908 ima posebno
nizko ceno.

Pri večjem naročilu dam popust.

Z postavljanjem

STEPHEN JAKSE,

Crockett, Contra Costa Co., California.

RAZNOSTEROSTI.

Predzni roparji. Ko se je vračal
21letni sin bogatega palermiškega
trgovca z dvema sorodnima s po-
vestvo svojega očeta, ustavili so v
nekom klancu blizu mesta širje za-
krinkani roparji z napetimi puški-
mi voz, zapovedali vsem trem se vle-
či na trebuh na zemljo, nakar sta dva
roparja Dilliberta zvezala in odvedla
v goščo, dočim sta ostala dva roparja
zavedeni drugima dvema vjetni-
koma mirno ležati, dokler ne zasišli-
ti na gozd živžga. Nato sta položila
na voz pismo z naročilom, naj ga iz-
ročita v mestu Dillibertovemu očetu.

Vjetnični "Wiadomości codzienne" v Var-
savi izhajajoči dnevnik je priobčil
obširni člank pod naslovom "Hece
niemieckie". V tem članku so popi-
sane slovenske razmere in dogode-
ki 20. septembra.

REGULARNA VOŽNJA MED NEW YORKOM, TRSTOM IN REKO.

Vsi spodaj navedeni novi parniki

na dva vijaka imajo brezilski

brzovaj.

ALICE, LAURA,

MARTHA WASHINGTON,

ARGENTINA.

V mesecih maju in juniju se bodo

zgoraj navedeni brodovi pri-

državila še dva druga nova potniška

parniki.

2. Iste vrste ure se pro-

dajajo tudi za gospo, samo da je verifico

na vložku nam \$1.00 in mi vam pošljemo

uro in verifico z desetletno garancijo.

Ostanek \$2.98 plačate faktrat, ko stvari

prejmete. Vsa pisma in naročila naslo-
vite na: NEW YORK AUCTION COMPANY.

426 E. 67th St., New York City.

<h

V padišahovej senci.

Gospod Karol May; za "Glas Naroda" priredil L. P.

TRETJA KNJIGA.

IZ BAGDADA V STAMBUL.

(Nadaljevanje.)

"Kavo in tobak."
"Za tebe?"
"Za vse."
"Za vse."
"Mnogo kave?"
"Poberi se!"
"Valahi, bilahi, talahi, kakšen efendi je vendar to!"
S tem vzdihom odtaca debelo bitje iz sobe.
"Kdo je ta strah?" vprašam nekoliko usiljivo.
Moj sluga in kuhan."
"Oj, groza!"
"Da, on povzije in popije vse sam. Jaz dobim samo ostanke!"
"To je pa več kot žalostno!"
"Navadil sem se; moj sluga je bil še kot sem bil častnik. Samo leto je manjši od mene."
"Vi ste bili častnik?"
"V turski službi."
"In sedaj in tej hiši sami stannujete?"
"Sam!"

Na obrazu stareca sem čital globoko žalost; mož me je zelo zanimal.
"Ali govorite mogoče tudi angleško?"
"Ustil sem se v svoji mladosti."
"Torej govorimo angleško, da se moj spremjevalec ne bo dolgočasil."
"Zelo rad! Torej vi ste res prišli radi stanovanja? kdo vam je povedal o moji hiši?"

"Arabec ki nas je pripeljal do vrat. On je vaš sošed."

"Jaz ga ne poznam. Ali hočete sobe samo za sebe?"

"Ne. Mi spadamo k potni družbi, ki šteje štiri može, dve ženski in eno služabnico."

"Štirje može — dve dami — hm! Preeč romantično!"

"Saj je tudi. Vse vam razložim takoj, ko si ogledam stanovanje."

"Ne vem če bo toliko prostora. Toda kava je tukaj!"

Debeluh se zopet prikaže, rudek kot črešnja po obrazu. Na mizo postavi s težko mujo tri škudelice kave in pipi ter za peščeno duhan."

"Tu," ječi, "tu je kava za vse."

Vsedil smo se na nastoučače in mu vzeli kavo iz rok. Njegov gospodar prvi pokusi kavo.

"Diši?" vpraša debeluh.

"Da."

Anglež poskuši za gospodarjem.

"Diši?" ga vpraša debeluh.

"P"

Lindsay postavi škudelico z brozgo na mizo, dočim se jaz kave niti ne dotaknem.

"Ali ne diši?" vpraša sluga.

"Poskusni jo sam!" odvremem.

"Mašalah, jaz ne pijem take kave!"

Nas gospodar pa zgrabi za pipi.

"V pipi si pustil pepel!" zmerja služabnika.

"Ker sem sam prej kadil iz nje!" odgovarja sluga.

"Torej bi vsaj osnažil za seboj."

"Daj jo sem!"

Pipo iztrga gospodarju iz rok, gre pred vrata in strese pepel iz pipe.

"Tu! Sedaj jo lahko nabašča, efendi!"

Starec vzame pipi v roke, toda med basanjem tobaka se menda spomni, da še ničesar nismo jedli. Radiče se odloči, da nam ponudi najboljše, kar ima in hiši.

"Tu je ključ od kleti. Pojdji navzdol!"

"Dobro, efendi! Kaj naj prinesem?"

"Vino."

"Vino? Alah kerim! Gospod, ali hočeš svojo dušo vragu prodati? Ali hočeš biti preklep za večno v najbolj globoko peklenko brezno? Pij kavo in vodo; kdo piše vino, pa ga zapusti pamet; njega čaka poguba in trpljenje."

"Efendi, saj meni prizanesi, da te ne vidim v kremljih satana!"

"Molči in poslušaj! V kleti se še tri steklenice; pojdi in prinesi jir!"

"Torej moram ubogati; Alah mi bo prizanesel v svoji milosti; nedolžen sem nad twojim prekleptvom."

Nato pa zgrije pri vratih.

"Izvirem adut!" pripomnim.

"Toda zvest, dasi mojemu živežu ne prizanaša. Le čez vino mu ne pustim gospodarji; ključ mi dan le tedaj, kadar hočem vino sam piti; ko mi prinese steklenico, mi mora ključ takoj zopet izročiti."

"To je zelo pametno, vendar — — —"

Naprej nisem smel govoriti, ker debeluh je že zopet prisophal v sobo.

V roki prinese tri steklenice. Sklone se, kar mu je pripravilo njegovo debel truplo, da položi steklenice pred svojega gospodarja; moral sem se ugrinuti v ustnice, da se nisen na glas zasmehal; dve steklenici sta bili popolnoma prazni, tretja pa samo do polovice polna. Njegov gospod ga začudenog pogleda.

"Ali je to vino?" vpraša.

"Zadrje tri steklenice."

"Saj so vendar prazne!"

"Popolnoma prazne!"

"Kdo je spil vino?"

"Jaz, efendi!"

Kaj si nor! V trenutku si spil dve in pol steklenice vina, v tem trenutku ko si bil v kleti?"

"Sedaj? V tem trenutku? Ah, efendi, saj ni res, jaz sem nedolžen. Vino sem pil včeraj, predvčerjajnjem, predpredvčerjajnjem in se pred predvčerjajnjem; vsak dan en kozarec."

"Tat, lopov, nesramnež! Kako si vendar prišel vsak dan v klet? Ključ imam po dnevni in po noči pri sebi! Morebiti si ga ukral del ponoči, ko sem spal?"

"Alah il Alah! Oj ta efendi! Jaz sem popolnoma nedolžen!"

"Kako si pa prišel v klet, ko imam vendar ključ vedno pri sebi?"

"Efendi, povej, če sem že kdaj pri tebi vložil! Klet vendar ni bila zaprta. Klet nisem nikdar zaprl, kadar si imel vino v njej!"

"Trzaskawie! Dobro, da vemi!"

"Gospod, če kolneš v tujem jeziku, ti ničesar ne pomaga! Za tebe in svoje goste imas še dovolj vina!"

Starec vzame steklenico v roke in pogleda vsebino proti luči.

"Kakšno pa je to vino, he?" vpraša služabnika.

"Efendi, škodovalo ne boste! V steklenici je bilo samo za pol kozarea vina, in ker bi za tri ljudi ne zadostovalo, sem prilil vode!"

"Vode! Tu, tu imas svojo vodo!"

Gospod začene steklenico proti glavi debeluharja; sledui se pa sklene hitreje kot sem pričakoval, da sfrēti steklenica proti vratom, kjer se razbije, da padejo črepine po tleh in vino, oziroma voda se razlije po sobi. Ta sklene sluge roke in zakriči:

"Za Alahovo voljo, kaj počenja, efendi? Najlepša voda, ktero bi lahko pili kot vino, je uničena. In poglej črepine! Pobrati jih moraš sam, ker jaz se ne morem pripogniti k tloru!"

In debeluh zgine pri vratih.

To je bil prizor, o katerem bi niti sanjati ne mogel. Razmere med gospodarjem in služabnikom so morale imeti svoje vzroke, katerim sem sklene priti na sveto.

"Oprostite, gospodje," reče Poljak; "kaj enaega se nikdar več ne pripeti. Morebiti tam še povem, zakaj sem tako zaklonjen svojemu služabniku. Storil mi je velike usluge. Nabašite svoje pipe!"

"Kaj z Lindsayem prižgeva vsak svojo pipe, reče gospodar:

"Pojdite z mnenj, ker vama hočem pokazati stanovanje!"

Pelje nas po stopnicah v prvo nadstropje. Pokaže nam štiri sobe, vsako s svojimi vrati; v sobah je bila po sredi velika preproga in ob steni stanljiva. Pod streho sta bila še dva prostora, ki sta se tudi zapirala. Stanovanje mi je ugajalo, torej vprašam za ceno.

"Stanovanje ne oddajam za denar," mi odvrne starce. "Smatram vas kot svojega rojaka; torej prosim, da ste zajedno z mojimi prijatelji gostje."

"Vaše nad vse prijazno povabilo kaj rad sprejem, posebno, ker lahko odpotujemo vsako uro. Glavna stvar je, da ne pridevemo v dotik z ljudmi."

"Tu ste popolnoma varni in skoro pozabljeni od sveta. Koliko časa pa nameravate prebivati v moji hiši?"

"Žal, da ne dolgo; najmanj štiri dni in največ dva tedna. Da me nekoliko bolj razumete, dovolite, da vam povem nekoliko svojih dogodkov."

"Gotovo, kar vseidmo se. Prijetnejše je tu vzgoraj kot spodaj, in naše pipe tudi še niso vgasile."

(Dalje prihodnjih.)

"Kavo in tobak."
"Za tebe?"
"Za vse."
"Za vse."
"Mnogo kave?"
"Poberi se!"
"Valahi, bilahi, talahi, kakšen efendi je vendar to!"
S tem vzdihom odtaca debelo bitje iz sobe.
"Kdo je ta strah?" vprašam nekoliko usiljivo.
"Moj sluga in kuhan."
"Oj, groza!"
"Da, on povzije in popije vse sam. Jaz dobim samo ostanke!"
"To je pa več kot žalostno!"
"Navadil sem se; moj sluga je bil še kot sem bil častnik. Samo leto je manjši od mene."
"Vi ste bili častnik?"
"V turski službi."
"In sedaj in tej hiši sami stannujete?"
"Sam!"

Na obrazu stareca sem čital globoko žalost; mož me je zelo zanimal.
"Ali govorite mogoče tudi angleško?"
"Ustil sem se v svoji mladosti."
"Torej govorimo angleško, da se moj spremjevalec ne bo dolgočasil."

"Zelo rad! Torej vi ste res prišli radi stanovanja? kdo vam je povedal o moji hiši?"

"Arabec ki nas je pripeljal do vrat. On je vaš sošed."

"Jaz ga ne poznam. Ali hočete sobe samo za sebe?"

"Ne. Mi spadamo k potni družbi, ki šteje štiri može, dve ženski in eno služabnico."

"Štirje može — dve dami — hm! Preeč romantično!"

"Saj je tudi. Vse vam razložim takoj, ko si ogledam stanovanje."

"Ne vem če bo toliko prostora. Toda kava je tukaj!"

Debeluh se zopet prikaže, rudek kot črešnja po obrazu. Na mizo postavi s težko mujo tri škudelice kave in pipi ter za peščeno duhan."

"Tu," ječi, "tu je kava za vse."

Vsedil smo se na nastoučače in mu vzeli kavo iz rok. Njegov gospodar prvi pokusi kavo.

"Diši?" vpraša debeluh.

"Da."

Anglež poskuši za gospodarjem.

"Diši?" ga vpraša debeluh.

"P"

Lindsay postavi škudelico z brozgo na mizo, dočim se jaz kave niti ne dotaknem.

"Ali ne diši?" vpraša sluga.

"Poskusni jo sam!" odvremem.

"Mašalah, jaz ne pijem take kave!"

Nas gospodar pa zgrabi za pipi.

"V pipi si pustil pepel!" zmerja služabnika.

"Ker sem sam prej kadil iz nje!" odgovarja sluga.

"Torej bi vsaj osnažil za seboj."

"Daj jo sem!"

Pipo iztrga gospodarju iz rok, gre pred vrata in strese pepel iz pipe.

"Tu! Sedaj jo lahko nabašča, efendi!"

Starec vzame pipi v roke, toda med basanjem tobaka se menda spomni, da še ničesar nismo jedli. Radiče se odloči, da nam ponudi najboljše, kar ima in hiši.

"Tu je ključ od kleti. Pojdji navzdol!"

"Dobro, efendi! Kaj naj prinesem?"

"Vino."

"Vino? Alah kerim! Gospod, ali hočeš svojo dušo vragu prodati? Ali hočeš biti preklep za večno v najbolj globoko peklenko brezno? Pij kavo in vodo; kdo piše vino, pa ga zapusti pamet; njega čaka poguba in trpljenje."

"Efendi, saj meni prizanesi, da te ne vidim v kremljih satana!"

"Molči in poslušaj! V kleti se še tri steklenice; pojdi in prinesi jir!"

"Torej moram ubogati; Alah mi bo prizanesel v svoji milosti; nedolžen sem nad twojim prekleptvom."

Nato pa zgrije pri vratih.

"Izvirem adut!" pripomnim.

"Toda zvest, dasi mojemu živežu ne prizanaša. Le čez vino mu ne pustim gospodarji; ključ mi dan le tedaj, kadar hočem vino sam piti; ko mi prinese steklenico, mi mora ključ takoj zopet izročiti."

"To je zelo pametno, vendar — — —"

Naprej nisem smel govoriti, ker debeluh je že zop